

5. dan

MARIJIN OBISK PRI ELIZABETI

V Mariji je raslo novo življenje. Pričakovala je otroka. Na uho ji je prišlo, da je nepričakovano noseča tudi njena teta Elizabeta. Odprimo Sveto pismo na straneh evangelija po Luku. Preberimo odlomek z naslovom Marija obišče Elizabeto. To je v prvem poglavju Lukovega evangelija, od 39. do 46. vrstice.

V odlomku poleg Marije, ki jo dobro poznamo, spoznamo še njeno teto Elizabeto, ki je prav tako kot Marija noseča. Elizabeta je bila (kot vsaka teta) precej starejša od Marije in je imela moža Zaharija. Elizabeta in Zaharija dolgo, zares dolgo nista mogla imeti otrok. Zaradi tega jima je bilo večkrat hudo, saj sta si želela biti starša. Potem pa sta izvedela veselo novico, da v Elizabetinem telesu raste dete. In njun otrok ni bil nihče drug kot sam Janez Krstnik. Tisti Janez, ki je napovedal Jezusovo javno delovanje in tisti Janez, ki je ljudi začel krščevati v veri Boga, Jezusa Kristusa.

OTROCI

Ko je Marija izvedela, da je Elizabeta noseča, je brž odšla k njej. Čeprav jo je čakala naporna pešpot, je vedela, kaj je njen cilj. Veš, zakaj je šla na obisk k teti? Da bi se lahko skupaj igrali? Neeee. V prvi vrsti zaradi tega, da bi ji pomagala. Da bi lahko Marija namesto Elizabete opravljala kakšna gospodinjska dela, nosila vodo iz vodnjaka in bila ob njej, ko bo rodila otroka.

Če si prebral/a odlomek iz Svetega pisma, si lahko predstavljaš, kako veselo je moralo biti srečanje Marije in Elizabete. So ti besede, ki jih je Elizabeta uporabila za pozdrav, ko je Marija prišla k njej, kaj znane? Seveda, to so besede, ki jih izgovarjamo v molitvi Zdrava Marija.

Veš, kaj pomenijo besede »blagoslovljen je sad tvojega telesa«?

Kdo je sad Marijinega telesa? Je v Mariji raslo jabolko, ki je sad jablane? Ali je sad Marijinega telesa hruška, ki raste na drevesu? Ne, seveda ne. Sad Marijinega telesa je Jezus. Kakor ste tudi vi otroci sadovi vaših staršev.

Vsako jabolko ima na sredini peško. Iz te peške lahko zraste novo drevo, nova jablana. In vsak otrok ima v sebi dušo – iz te duše lahko prihaja mnogo dobrega. In v našo dušo nekoč, ko odrastemo, pride ljubezen in iz ljubezni se lahko rodi novo življenje.

STAREJŠI OTROCI

Koliko nejasnosti in zapletenosti je skrito v Svetem pismu! Če se malo poglobiš, včasih res ni bilo vse tako enostavno. Tudi Elizabeti, ki je bila že v visoki starosti, verjetno ni bilo lahko, ko je bila tako pozno noseča. Četudi si je dolgo želela, da bi pod njenim srcem začelo rasti življenje. Mnogo lažje je, če se stvari zgodijo takrat, ko jih načrtujemo in predvidevamo. Ne pa deset let po tem, ko se že spri-

jaznimo, da nečesa nimamo in se navadimo na tisto, kar nam je dano. A kljub vsemu – vse se nekako slej ko prej obrne v dobro. Elizabeti je na pomoč prišla Marija, Elizabetin sin je bil zdrav in dober glasnik Boga.

Včasih se je treba samo sprijazniti, verovati in upati. Če bi se malo poglobil/a v Sveto pismo, bi našel/a vrstice, kjer piše, da nam ostanejo vera, upanje in ljubezen. In največja od teh je ljubezen. (1 Kor 13,13)

In če to povzameš, spet vidiš, da pravzaprav tisto nejasno in zapleteno, ni tako zapleteno. Svetopisemske žene so verovale, imele so upanje in ogromno ljubezni. Ali zmoreš imeti to? Samo to?

Pomisli: če imaš vero, nikoli ne obupaš, saj veruješ v Božjo pomoč. No, tudi če obupaš, ti vera lahko pomaga znova in znova vstati. In tako te upanje nikoli ne zapusti. (Še pri testu ali izpitu si lahko rečeš: pričakuj najslabše, upaj na najboljše). Če imamo v sebi ljubezen – do staršev, prijateljev, fanta/punce, potem se krog sklene in znova in znova prepleta.

SKUPNO

Marijina dobrota se izkaže kot nekaj lepega. Vsako dobro delo se vedno izkaže kot nekaj lepega. Kako lepo je naredila, da je obiskala sorodnico, ki je potrebovala pomoč.

V obdobju, ko je med nami virus, ki se širi nepredstavljivo hitro in so nam omejili stike, je čas, da se zavemo, koliko pravzaprav pomenimo drug drugemu. Kako včasih ne potrebujemo drugega, kot obisk sogovornika, malo za družbo – da slišimo, kako živijo drugi, kaj so skrbi nekoga drugega, s kakšnimi težavami se kdo sooča. Prijateljev in sorodnikov ne potrebujemo le za nasvete in pomoč, ampak predvsem za poslušanje in sprejemanje. Sprejeti nekoga v vsaki situaciji. Poslušati in ne le govoriti ...

NALOGA

Nehajmo govoriti. Za trenutek pogledjmo drug drugemu v oči, se nasmejmo in naredimo en močan skupni objem.

Na list papirja napišimo besede, ki jih je naša nebeška mamica Marija slišala od svoje sorodnice: **»Blagoslovljena ti med ženami in blagoslovljen sad tvojega telesa!«** (Lk 1,42)